

ລາໂອດີເຊຍ - ເລກສາມ

ກົດເກນແມ່ນຫຍັງ?

Jeff Pippenger

2023-08-30

“ພວກເຮົາຄວນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມເປັນຄຣິດສະຕຽນ, ສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມຈິງ, ສິ່ງໃດແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບໄວ້, ກົດເກນແຫ່ງພຣະຄຳພີແມ່ນຫຍັງ—ກົດເກນທີ່ປະທານແກ່ພວກເຮົາຈາກສົດອຳນາດສູງສຸດ.” The 1888 Materials, 403.

ເປັນເວລາຫຼາຍປີແລ້ວທີ່ Future for America ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດໃນພຣະນິມົດ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກຈົນເຖິງອະວະສານຂອງໂລກເທົານັ້ນ, ແຕ່ຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ນັບແຕ່ສະໄໝຂອງໄມເຊຈົນເຖິງການຂວາງຫົນສະເຕຟາໂນ. ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດແຫ່ງ Adventism ບໍ່ໄດ້ສັງເກດຄວາມຈິງນີ້, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ສະຖາປະນາຄວາມຈິງນີ້. ພຣະເຢຊູຊົງລະບຸອະວະສານໄວ້ຕັ້ງແຕ່ປະຖົມການ ແລະ ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນຕົວແທນຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຈິງໃດໆກ່າວເຖິງສ່ວນໜຶ່ງຂອງລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ກໍໄດ້ມີຢູ່ແລ້ວໃນອົດສະຣາເອນສະໄໝບູຮານ.

ກ່ອນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລີໄລທ໌ ທັດສະນະຄຣິດສະຕຽນແບບດັ້ງເດີມກ່ຽວກັບຄຣິດຈັກທັງເຈັດ ຄືວ່າ ພວກມັນເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຈັກທີ່ມີຢູ່ຈິງໃນອາຊີນ້ອຍໃນສະໄໝຂອງໂຢຮັນ. ທັດສະນະແບບດັ້ງເດີມນີ້ຍັງເຂົ້າໃຈອີກດ້ວຍວ່າ ຄຳຕັກເຕືອນແກ່ຄຣິດຈັກແຕ່ລະແຫ່ງ ອາດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຄຳຕັກເຕືອນສະເພາະແກ່ຄຣິດຈັກຕ່າງໆ ຕະຫຼອດປະຫວັດສາດຄຣິດສະຕຽນ ແລະອີກທັງວ່າ ຄຳຕັກເຕືອນແລະຄຳຕື່ອນອັນດຽວກັນນັ້ນ ກໍສຳລັບຄຣິດສະຕຽນແຕ່ລະຄົນດ້ວຍ. ພວກເຂົາຍັງເຂົ້າໃຈອີກວ່າ ຄຣິດຈັກທັງເຈັດເປັນຕົວແທນຂອງເຈັດຊ່ວງເວລາໃນປະຫວັດສາດຄຣິດຈັກ ນັບແຕ່ເວລາຂອງພວກສາວົກຈົນຮອດວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ. ທັດສະນະເຫຼົ່ານີ້ມີກ່ອນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີໄລທ໌. ການຮັບຮູ້ທັງສີ່ປະການນັ້ນກ່ຽວກັບຄຣິດຈັກທັງເຈັດ ຊຶ່ງປະກອບເປັນທັດສະນະແບບດັ້ງເດີມທີ່ມີກ່ອນ William Miller ນັ້ນ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງການຕີຄວາມພຣະຄຳພີແບບ “historicism”. ແລະກໍແມ່ນວິທີການນັ້ນເອງ ທີ່ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳ William Miller ໃຫ້ຮັບເອົາ.

“ຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດແຫ່ງເອເຊຍ
ແມ່ນປະຫວັດຂອງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດໃນຮູບແບບທັງເຈັດຂອງນາງ,
ໃນການຄົດໂຄ້ງແລະການຫັນປ່ຽນທັງປວງຂອງນາງ,
ໃນຄວາມຈະເລີນແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທັງສິ້ນຂອງນາງ, ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງອັກຄະສາວົກ
ຈົນເຖິງວາລະອະວະສານຂອງໂລກ. ຕາປະທັບທັງເຈັດ
ແມ່ນປະຫວັດຂອງການດຳເນີນການຂອງອຳນາດແລະກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ຄຣິດຕະຈັກ,
ແລະແຫ່ງການປົກປ້ອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນ. ແກ່ທັງເຈັດ
ແມ່ນປະຫວັດຂອງການພິພາກສາອັນພິເສດແລະຮ້າຍແຮງຈຳນວນເຈັດປະການ
ທີ່ຖືກສົ່ງມາເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືອານາຈັກໂຣມັນ. ແລະຂັ້ນທັງເຈັດ ແມ່ນໄພພິບັດສຸດທ້າຍທັງເຈັດ

ທຶກິກສົງລົງມາເທິງໂຮມແຫ່ງສັນຕະບາບາ. ປະສົມປະສານຢູ່ໃນບັນດາສົງເຫລົ່ານີ້
ຍັງມີເຫດການອື່ນອີກຫລາຍປະການ, ຖັກທ່ປະສານເຂົ້າໄປດັ່ງສາຍນ້ຳສາຂາ,
ແລະເຕີມເຕັມແມ່ນ້ຳອັນຍັງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,
ຈົນກວ່າທັງໝົດນັ້ນຈະສົມສຸດລົງໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນິລັນດອນ.”

“ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ນີ້ແມ່ນແຜນການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢຮັນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈພຣະທຳນີ້
ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ອັນລະອຽດຖືກຖືວ່າກ່ຽວກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຮູບພາບແລະອຸປະມາທີ່ໃຊ້ໃນຄຳພະຍາກອນນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືກອະທິບາຍໄວ້ທັງໝົດໃນພຣະທຳດຽວກັນນັ້ນ
ແຕ່ຈະຕ້ອງຄົ້ນພົບໃນບັນດາຜູ້ພະຍາກອນອື່ນໆ ແລະຮັບການອະທິບາຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີອື່ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອອກແບບໃຫ້ມີການສຶກສາພຣະຄຳພີທັງໝົດ
ແມ່ນແມ່ນເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ອັນແຈ້ງຊັດ ແມ່ນແຕ່ກ່ຽວກັບພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ.” William Miller,
Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ເຫັນດີພ້ອມທັງຍືນຍັນທັດສະນະ “historicist” ທີ່ Miller ຍຶດຖື,
ແຕ່ນາງໄດ້ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກລື່ງກ່ຽວກັບພຣະທຳພຣະນິມິດເຂົ້າໄປຫຼາຍກວ່າທີ່ Miller ໄດ້ເຫັນ,
ເພາະວ່າ Miller ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຖືງສະຖານນະບໍລິສຸດຕາມທີ່ມັນເປັນຢ່າງແທ້ຈິງ.
ລາວເຂົ້າໃຈວ່າສະຖານນະບໍລິສຸດແມ່ນໂລກ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ
ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງນຳສະເໜີຄຳທຳນາຍທັງຫຼາຍທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ,
ພຣະຄຣິດກໍຊົງກະທຳການນັ້ນຊຶ່ງກ່ຽວກັບພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນຖານະມະຫາປະໂລຫິດແຫ່ງສະຫວັນ.

ເມື່ອໂຢຮັນຫັນໄປແລະເຫັນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງກຳລັງດຳເນີນຢູ່ທ່າມກາງຄັນປະທັບ
ໃນສະພາບເຄື່ອງຊົງຂອງປະໂລຫິດ, ແລະຄັນປະທັບນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃນບ່ອນບໍລິສຸດ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດພາຍຫຼັງການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ,
ແຕ່ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຍ້າຍເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໃນປີ 1844. Miller
ບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຈິງຂັ້ນ Tyndale, Luther ຫຼື John Wycliffe
ຫຼືບັນດານັກປະຕິຮູບຍຸກຕົ້ນໆ ກໍຄືຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈເໝືອນກັນ. ຄວາມຈິງເປັນສິ່ງທີ່ກ້າວໜ້າໄປເລື້ອຍໆ,
ສ່ອງແສງແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະແຈ້ງຂຶ້ນອີກ ຈົນເຖິງວັນອັນສົມບູນ.

“ຫຼັກການອັນຍັງໃຫຍ່ລົງ Robinson ແລະ Roger Williams ໄດ້ບົກບ່ອງແລະສົ່ງເສີມຢ່າງສູງສົ່ງນັ້ນ ຄືວ່າ
ຄວາມຈິງເປັນສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປ ແລະຄຣິສຕຽນຄວນຈະຍືນຍັນພ້ອມທຶຈະຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງທັງ
ໆບ່ວງທີ່ອາດສ່ອງມາຈາກພຣະວະຈະນະອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຖືກບັນດາຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາມອງຂ້າມໄປ. ຄຣິສຕະຈັກໂປຣແຕສຕັນໃນອາເມຣິກາ—ແລະຄຣິ
ສຕະຈັກໃນເອີຣົບດ້ວຍເຊັ່ນກັນ—ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຢ່າງສູງໃນການຮັບພຣະພອນແຫ່ງການປະຕິ
ຮູບ ກັບບໍ່ໄດ້ກ້າວຕໍ່ໄປໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄາວ
ມີຊາຍຜູ້ສັດຊື່ຈຳນວນໜ້ອຍລຸກຂຶ້ນມາເພື່ອປະກາດຄວາມຈິງໃໝ່
ແລະເປີດໂບ່ງຄວາມຜິດພາດທີ່ຖືກສາກັນມາເປັນເວລາຍາວນານ ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່
ກໍເໝືອນພວກຍິວໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ຫຼືພວກຄາທອລິກໃນເວລາຂອງ Luther
ພໍໃຈທີ່ຈະເຊື່ອຕາມທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນເຄີຍເຊື່ອ ແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມທີ່ພວກເຂົາເຄີຍດຳເນີນ.
ດັ່ງນັ້ນ ສາສະໜາຈຶ່ງເສື່ອມລົງອີກຄັ້ງເປັນແຕ່ຮູບແບບພາຍນອກ;
ແລະຄວາມຜິດພາດກັບຄວາມເຊື່ອງມາງາຍທີ່ຄົງຈະຖືກປະຖົມໄປ
ຖ້າຫາກຄຣິສຕະຈັກຍັງຄົງດຳເນີນໃນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ກໍຖືກຮັກສາໄວ້ແລະທະນຸຖະໜອມຢູ່ ດັ່ງນັ້ນຈິດວິນຍານທີ່ການປະຕິຮູບໄດ້ດົນໃຈຂຶ້ນນັ້ນ ຄ່ອຍໆ
ຕາຍຫາຍໄປ ຈົນເກືອບວ່າໃນຄຣິສຕະຈັກໂປຣແຕສຕັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິຮູບຫຼາຍພັງກັນກັບໃນຄ
ຣິສຕະຈັກໂຣມັນໃນສະໄໝຂອງ Luther. ມີຄວາມເປັນໄລກຢ່າງດຽວກັນ

ແລະຄວາມຊາດ້ານທາງວິນຍານຢ່າງດຽວກັນ,
ມີການຍົກຍ້ອງນັບຖືຄວາມຄິດເຫັນຂອງມະນຸດໃນທຳນອງດຽວກັນ,
ແລະມີການນຳທິດສະດີຂອງມະນຸດມາແທນຄຳສອນແຫ່ງພຣະວະຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ." The Great
Controversy, 297.

ຖ້າຫາກບ່ອນມຮັບຮູ້ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຄວາມຈິງໄດ້ພັດທະນາຢ່າງເປັນລຳດັບຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ
ແລ້ວຄວາມສຳຄັນຂອງແສງສະຫວ່າງໃໝ່ໃດໆໃນຊີວິດອາຍຸຄົນສຸດທ້າຍນີ້ ກໍອາດຈະເປັນໄປໄດ້ເລີຍທີ່ຈະຮັບຮູ້
ເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຢຸດເຂົ້າໃຈລັກສະນະອັນພັດທະນາໄປຕາມລຳດັບຂອງ "ຄວາມຈິງ"
ເຂົາກໍຈະເລີນພົງພາປະເພນີ, ຂົນບັນຍັດ ແລະການຊີ້ນຳຂອງມະນຸດທີ່ຕົກໃນບາບໂດຍອັດຕະໂນມັດ.

ວິທີການທີ່ Miller ໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນເປັນຫຼັກໝາຍໜຶ່ງທີ່ພາດຜ່ານໄປຕະຫຼອດເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທັງໝົດ
ຊຶ່ງສະແດງເປັນພະຍານເຖິງການພັດທະນາຂອງຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ເລີນຕົ້ນກັບພວກອັກຄະສາວົກ.
ແຕ່ວ່າ ໃນຫຼັກໝາຍທີ່ Miller ເປັນຕົວແທນນັ້ນ ພວກເຮົາພົບການເລີນຕົ້ນອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄຳສັ່ນກັນຢູ່ໃນຕອນທ້າຍ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ເລີຍ,
ແຕ່ຊາຕານບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ.

ຊາຕານໄດ້ຕັດຕົ້ນຄວາມຈິງ ແລະ ການພັດທະນາຂອງມັນ ຕັ້ງແຕ່ການກະບົດຂອງມັນໃນສະຫວັນເປັນຕົ້ນມາ.
ເມື່ອປະຫວັດສາດດຳເນີນມາເຖິງຈຸດທີ່ພວກປະຕິຮູບເລີນເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນວ່າຄວນສັກສາພຣະຄຳພີໃນວິໄນ, ຊາຕານກໍໄດ້ກະທຳດັ່ງທີ່ມັນເຄີຍກະທຳສະເໝີຄື ມັນໄດ້ນຳເອົາຂອງບອມເຂົ້າມາ.

ຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດແຫ່ງການບອມແບງຄວາມຈິງຂອງມັນ ຊັບອກວ່າ ພວກ Jesuits ເຊັ່ນ Ribera
ແລະ Louis de Alcazar ໄດ້ມຸ່ງເນັ້ນວິທີການບອມແບງຂອງພວກເຂົາໂດຍຈົ່ງໃຈໄປທີ່ພຣະນິມິດ.

ວິທີການທີ່ເສືອມເສຍຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "preterism" ໄດ້ເລີນຂຶ້ນໃນສັດຕະວັດທີສອງ ແລະ ທີ່ສາມ
ໂດຍມີຕົວແທນຫຼັກສອງຄົນຂອງວິທີການອັນເຫດນັ້ນ. ຄົນໜຶ່ງຄື Eusebius of Caesarea (260–339), ແລະ
Victorinus of Pettau (ເສຍຊີວິດປະມານປີ 304).

ບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດຍຸກຕົ້ນທັງສອງນີ້ໄດ້ສັງເກດເຫັນວິທີການທີ່ສະເໜີວ່າ
ພຣະນິມິດໄດ້ສຳເລັດໄປແລ້ວໃນສະໄໝຂອງຈັກກະພັດໂຣມັນ ໂດຍຜ່ານບຸກຄົນທາງປະຫວັດສາດເຊັ່ນ
ຈັກກະພັດ Nero ຜູ້ອື່ນໆ.

ໃນສະຕະວັດທີສິບເກົ່າ John Darby (1800–1882)

ຈາກສະຫະລາຊະອານາຈັກໄດ້ນຳເຂົ້າວິທີການອີກປະການໜຶ່ງຂອງຊາຕານ

ຊຶ່ງຖືກແຊກເຂົ້າໄປໃນໝາຍເຫດທ້າຍໜ້າຂອງພຣະຄຳພີນຳໂທຣຈັນທີ່ເອີ້ນວ່າ Scofield Reference Bible
ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ແລ້ວ. "Dispensationalism" ແມ່ນກອບແນວຄິດທາງເທວະວິທະຍາທີ່ແບ່ງ
ປະຫວັດສາດແລະການປະຕິສຳພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດອອກເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື
"ຍຸກການຈັດສັນ" ໂດຍໃນແຕ່ລະຍຸກນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍລິຫານແຜນການຂອງພຣະອົງໃນວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສັງເກດເລື່ອງນີ້ໄວ້ໃນຈຸດນີ້ເພາະມີແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄວາມເທັດທຶກນຳເຂົ້າມາສູ່ຂະບວນການ
Future for America ໂດຍສຽງຕ່າງໆຈາກພື້ນທີ່ດຽວກັນທີ່ Darby

ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແນວຄິດຂອງຊາຕານຂອງລາວ. ແນວຄິດຂອງ Darby ທີ່ໃຈມຕີ Future for America
ໄດ້ມາພ້ອມກັບບັດຊະຍາຂອງຂະບວນການ "woke" ໃນຍຸກປະຈຸບັນທີ່ເອີ້ນກັນເຊັ່ນນັ້ນ
ຊຶ່ງສັງເກດເຫັນຄວາມອະນາທິປະໄຕແບບດຽວກັນກັບທີ່ຖືກສະແດງໂດຍການປະຕິວັດຝຣັ່ງ
ແລະຄວາມປ່ອຍຕົນໃນທາງການລົມແບບດຽວກັນກັບທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ Sodom and Gomorrah.

ໃນບັດຈຸບັນ ນັກເທວະວິທະຍາຂອງອາດເວັນຕົກສະໄໝໃໝ່
ໄດ້ນຳໃຊ້ລະບົບໜຶ່ງໃນການແຍກວິໄລຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີ
ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບການຕີຄວາມພຣະຄຳພີສອງປະການ

ຊົງພວກເຂົານຳມາໃຊ້ເພື່ອບ່ອນທຳລາຍແລະປະຕິເສດທັງພຣະຄຳພີແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ.
ພວກເຂົາຈຳແນກມະນຸດອອກເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານໃນພາສາພຣະຄຳພີ
ຫຼືເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານໃນປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີ. ດັ່ງນັ້ນ ນັກເທວະວິທະຍາຂອງອາດເວັນຕົກໃນທຸກມື້
ຈົ່ງຄວບຄຸມຄວາມຄິດຂອງອາດເວັນຕົກລາໂອດິເຊຍ ບໍ່ວ່າຈະໂດຍການຕີຄວາມພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຕາ
ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດຜູ້ຕົກຢູ່ໃນບາບກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ
ຫຼືຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດຜູ້ຕົກຢູ່ໃນບາບກ່ຽວກັບພາສາ.
ການປາກົດຮູບແບບສະໄໝໃໝ່ຂອງຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້
ຊົງມັກຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອໃຈມຕີຂ້າວສານທີ່ທຳນາກຳລັງອ່ານຢູ່ໃນຂະນະນີ້
ຈະຖືກກ່າວເຖິງຕົວອັກສອນໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາສັນຍະລັກຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ.
ຊາຕານຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະມັນຮູ້ວ່າເວລາຂອງມັນສິ້ນກັບ. ກົດຂັ້ນທຳອິດໃນກົດຕ່າງໆຂອງ Miller, ຄື ຂໍ້ທັບສີ, ສະຫຼຸບລົງດ້ວຍວັກຕອນຕໍ່ໄປນີ້.

“ວິຊາເທວະວິທະຍາທີ່ສອນກັນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນຂອງພວກເຮົານັ້ນ
ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງນິກາຍໃດນິກາຍໜຶ່ງສະເໝີ.
ການນຳເອົາຈິດໃຈທີ່ວ່າງເປົ່າມາປະທັບດ້ວຍແນວນອຳນວຍຈະໃຊ້ໄດ້,
ແຕ່ຜົນສຸດທ້າຍຍ່ອມຈົບລົງໃນຄວາມຖືອະຕິ.
ຈິດໃຈທີ່ເປັນອິດສະລະຈະບໍ່ພໍໃຈກັບທັດສະນະຂອງຄົນອື່ນຈັກເທື່ອ.
ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນອາຈານສອນຊາວໜຸ່ມໃນວິຊາເທວະວິທະຍາ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ຄວາມສາມາດແລະຈິດໃຈຂອງເຂົາກ່ອນ. ຖ້າສົ່ງເຫຼົ້ານີ້,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົາສຶກສາພຣະຄຳພີດ້ວຍຕົນເອງ,
ແລະສົ່ງເຂົາອອກໄປຢ່າງເສລີເພື່ອເຮັດຄຸນປະໂຫຍດແກ່ໂລກ. ແຕ່ຖ້າເຂົາບໍ່ມີຈິດໃຈ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະທັບຈິດໃຈຂອງຄົນອື່ນລົງໃນເຂົາ, ຂຽນຄຳວ່າ ຄົນຖືອະຕິໄວ້ທັງຜາກຂອງເຂົາ,
ແລະສົ່ງເຂົາອອກໄປເປັນທາດ!” William Miller, Miller’s Works, volume 1, 24.

ໃນຊ່ວງເວລາພາຍຫຼັງທີ່ຍອນຜູ້ໄດ້ຮັບນິມົດໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ ແລະໃນສະໄໝແຫ່ງການປະຕິຮູບ
ຊາຕານໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງແຂງຂັນໃນການຜະລິດວິທີການພະຍາກອນອັນປອມເພື່ອກໍ່ຄວາມສັບສົນ
ແລະທຳລາຍການວິໄຄາພຣະຄຳພີອັນແທ້ຈິງ.
ສົ່ງໜຶ່ງທຶບາງຄັ້ງມັກຖືກມອງຂ້າມໃນຂັ້ນຕົ້ນທາງປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານີ້ ກໍຄືວ່າ
ວິທີການອັນເປັນຊາຕານທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປໂດຍກົງຫາບໍ່ມີໜ້າສືອນໃດ ນອກຈາກພຣະນິມົດ.
ນັ້ນແມ່ນຫົວຂໍ້ຂອງຜູ້ສົ່ງເສີມຄວາມສັບສົນອັນເປັນຊາຕານເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ລະຄົນ.
ພຣະນິມົດໄດ້ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງຊາຕານຢູ່ສະເໝີ. ຊາຕານຮູ້ວ່າ
ພຣະນິມົດເປັນພຣະທຳທີ່ມີນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງທຳສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານ. ເມື່ອເຮົາຕະຫຼົກເຖິງຂັ້ນຕົ້ນຈົນໄດ້ເລື້ອ
ເຮົາຈຶ່ງສາມາດຕະຫຼົກເຖິງອັກສອນເປັນຈົ່ງໜຶ່ງທີ່ມີອົງບໍ່ເຫັນ
ຊົງຖືກບັງໄວ້ໂດຍຄວາມຈິງອັນສຳຄັນອີກປະການໜຶ່ງ.

ວິທີການອັນເປັນເທັດຂອງພວກເຢຊູອິດໄດ້ຖືກມຸ່ງໝາຍໄວ້ເພື່ອຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈອັນແຈ່ມແຈ້ງວ່າ
ສັນຕະພາບແຫ່ງຄຣິດຈັກໂຮມນັ້ນແມ່ນບໍ່ລະບົກແຫ່ງຄຣິດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.
ນັກປະຕິຮູບໂບຣແຕສຕັ້ງທຸກຄົນລ້ວນໄດ້ມາຮັບຮູ້ແລະຊີ້ບຸກຄວາມຈິງຂຶ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອໃນອະດີດ
ປະຫວັດອັນຖືກຕ້ອງຂອງບຸກຄົນເຊັ່ນ Ribera ແລະ Louis de Alcazar
ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີກ່າວສາທາລະນະຜ່ານຖ້ອຍຄຳ ແລະສົງພິມ, ປະຫວັດຂອງບຸກຄົນເຊັ່ນ Ribera ແລະ Louis de
Alcazar ກໍໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມພະຍາຍາມແຫ່ງຊາຕານເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມ
ເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ “ຄົນແຫ່ງບາບ.” ຄຳພະຍານທີ່ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ຫຼືຖືກກ່າວອອກມາ
ເຊິ່ງເປັນໂບ່ງຈຸດປະສົງແຫ່ງການນຳເອົາວິທີການອັນເປັນຊາຕານເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າມານັ້ນ
ຖືກຕ້ອງເທົ່າທີ່ມັນໄດ້ດຳເນີນໄປ, ແຕ່ຊາຕານກຳລັງພະຍາຍາມປົກປິດຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ຫຼັກຖານຈາກພຣະຄຳ

ພິທີຊື້ລະບຸວ່າປະລະປັກແຫ່ງຄຣິດແມ່ນສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຣມ.

ມີຄວາມຈິງຕ່າງໆໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ

ທີ່ໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍຄວາມສັບສົນທີ່ຖືກຜະລິດຂຶ້ນໂດຍລະບົບອັນເປັນເທັດເຫຼັກໃນການຕີຄວາມພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງຫົວຂໍ້ລື່ອງມະນຸດຜູ້ທີ່ໄລກຂອງລາວແມ່ນ ຫົກ ຫົກ ຫົກ. ໜຶ່ງໃນຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນອັນທີ່ສຸດ ຄືຄວາມຈິງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນເມື່ອຄຣິດສະຕະຈັກທັງເຈັດຖືກເຂົ້າໃຈໃນການພັດທະນາອັນຄົບຖ້ວນທີ່ສຸດຂອງມັນ. ມີຄວາມຈິງຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນຄຣິດສະຕະຈັກທັງເຈັດ ທີ່ໄດ້ໂດຍກົງເຖິງປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ລົງຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນວິກິດກົດໝາຍອັນອາທິດ. ຊາຕານໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະຮັກສາໃຫ້ແສງສະຫວ່າງນິຕິກຳຝັງກົບໄວ້, ແລະມັນໄດ້ປະດິດຄຣິດສະຕະວິທີການແບບຊາຕານເພື່ອປົກປັກຮັກສາມະນຸດແຫ່ງຄວາມຈິງຫຼາຍປະການທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການລະບຸຕົວສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຣມວ່າເປັນປະລະປັກ.

ກ່ອນທີ່ “ມະນຸດແຫ່ງບາບ” ຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນປີ 538, ບຸກຄົນເຊັ່ນ Eusebius ແລະ Victorinus ໄດ້ໃຈມຕິພຣະທຳພຣະນິມິດ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບັງບັດບາດການລຸກຂຶ້ນຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ. ຕໍ່ມາໃນປະຫວັດສາດ ພຣະຄຣິດໄດ້ສຳເລັດຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງແກ່ Thyatira ແລະໄດ້ນຳເອົາດາວປະຈຳຮຸ່ງແຫ່ງການປະຕິຮູບ (Wycliffe) ອອກມາ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ ຊາຕານໄດ້ນຳເອົາບຸກຄົນສຳຄັນສອງຄົນໃນປະຫວັດສາດອອກມາ ເພື່ອເປັນຜູ້ນຳແລະສືບຕໍ່ພາລະກິດອັນເປັນຊາຕານຂອງມັນ.

ສົງຄາມອັນຍືດເຍື້ອຍາວນານກ່ຽວກັບການພັດທະນາຂອງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງໄປຮອດຈຸດສູງສຸດເມື່ອຄວາມລັບຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດຖືກແກະຜະນຶກ, (ກ່ອນທີ່ໄວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງເພື່ອເລັກນ້ອຍ) ລວມເອົາແສງສະຫວ່າງຈາກເຈັດຄຣິດຈັກ ຊຶ່ງ Miller ບໍ່ເຄີຍຮັບຮູ້ ແລະ Sister White ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຊັ້ນກັນ, ແຕ່ສາມາດສະແດງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍວ່າ ທັງ Miller ແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ສະໜັບສະໜູນແສງສະຫວ່າງໃໝ່ນີ້, ເພາະວ່າແສງສະຫວ່າງໃໝ່ບໍ່ເຄີຍຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງເກົ່າ.

“ເປັນຄວາມຈິງວ່າເຮົາມີຄວາມຈິງ, ແລະເຮົາຕ້ອງຍຶດໝັ້ນຕໍ່ຈຸດຍືນທີ່ບໍ່ອາດຖືກສັນຄອນໄດ້ດ້ວຍຄວາມໜຽວແນ່; ແຕ່ເຮົາຕ້ອງບໍ່ມອງດ້ວຍຄວາມລະແດງສົງໄສຕໍ່ແສງສະຫວ່າງໃໝ່ໃດໆທີ່ພຣະເຈົ້າອາດຊົງປະທານມາ, ແລະກ່າວວ່າ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີແສງສະຫວ່າງຫຼາຍໄປກວ່າຄວາມຈິງເກົ່າທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບມາຈົນເຖິງບັດນີ້ ແລະໃນນັ້ນເຮົາກໍຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ແລ້ວ. ຂະນະທີ່ເຮົາຍຶດຖືຕົວແໜ່ງນີ້, ພະຍານຂອງພຣະອົງຜູ້ສັດຈົງຍ່ອມນຳຄຳຕຳໜິຂອງພຣະອົງມາປະຍຸກຕໍ່ກໍລະນີຂອງເຮົາວ່າ, ‘ແລະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຈົ້ານັ້ນທຸກຍາກນຳສົງເດດ, ໜ້າສົມເພດ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະເປື້ອນກາຍ.’ ບັນດາຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນຮັກມີ ແລະມີຊັບສົນເພີ່ມເພີນ ແລະບໍ່ຂາດສົງໃດເລີຍ, ກຳລັງຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມຕາບອດຕໍ່ສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງຕົນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ຕົວ.” Review and Herald, August 7, 1894.

ການທົດສອບຫຼັກສຳລັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່ ແມ່ນວ່າມັນຂັດແຍ້ງກັບຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວຫຼືບໍ່ ແລະວ່າມັນຄຳຈຸນຄວາມຈິງພື້ນຖານຫຼືບໍ່.

“ເມື່ອລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພະຍານຍືນຍັນວ່າອັນໃດແມ່ນຄວາມຈິງ ຄວາມຈິງນັ້ນຈະຕ້ອງດຳລົງຢູ່ເປັນຄວາມຈິງຕະຫຼອດໄປ. ບໍ່ຄວນຍອມຮັບຂໍ້ສັນນິຖານໃນພາຍຫຼັງໃດໆທີ່ຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້. ຈະມີມະນຸດລຸກຂຶ້ນມາພ້ອມກັບການຕີຄວາມພຣະຄຳພີສຳລັບເຂົາແລ້ວເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້”

ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເປັນຮາກຖານສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.
ພຣະອົງເອງໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າອັນໃດແມ່ນຄວາມຈິງ. ຄົນໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນມາ
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງກໍຈະລຸກຂຶ້ນມາອີກ ພ້ອມກັບແສງສະຫວ່າງໃໝ່ທີ່ຂັດແຍ້ງກັບແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ປະທານໂດຍການສຳແດງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ." Selected Messages, book 1, 162.

ຊາຕານໄດ້ລັງເປົ້າໃຈມຕີພຣະທຳພຣະນິມົດມາຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ໂຢຮັນໄດ້ບັນທຶກຂ່າວສານທັງຫຼາຍທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນນັ້ນ.
ນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ:

ແຕ່ຕາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເປັນສຸກ ເພາະມັນເຫັນ; ແລະຫຼືຂອງທ່ານ ເພາະມັນໄດ້ຍິນ.
ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຈິງວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນ
ໄດ້ບ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທີ່ທ່ານເຫັນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ.
ມັດທາຍ 13:16, 17.

ພຣະພອນທິຜູກພັນກັບການເຫັນແລະການໄດ້ຍິນ
ແມ່ນພຣະພອນແຫ່ງການເຂົ້າໃຈຂ່າວສານໃນພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ເມື່ອໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຜູ້ທີ່ເຫັນແລະໄດ້ຍິນຂ່າວສານນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ລົ້ມລົງເພື່ອນະມັດສະການທຸດສະຫວັນກາບຣີເອນ, ຜູ້ຊົງໄດ້ແຈ້ງແກ່ໂຢຮັນໃນທັນທີວ່າຢ່າເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລະໄດ້ຍິນມັນ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົ້ມລົງເພື່ອນະມັດສະການຢູ່ຕາມກຳຕົນຂອງທຸດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າເຮັດດັ່ງນັ້ນເລີຍ;
ເພາະຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບທ່ານ ແລະກັບບັນດາພົນອົງຂອງທ່ານຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ
ແລະກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳໃນພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້; ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ." ພຣະນິມົດ 22:8, 9

ກາບຣີເອນ ແລະ ໂຢຮັນ ລ້ວນແຕ່ເປັນສິ່ງຊົງສ້າງ, ຜູ້ຊົງມີໜ້າທີ່ນະມັດສະການພຣະຜູ້ສ້າງເທົ່ານັ້ນ.
ຜູ້ພະຍາກອນຫຼາຍທ່ານ ແລະ ຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນ, ລວມທັງບັນດາທຸດສະຫວັນ, ໄດ້ບ້າຖະໜາທີ່ຈະ "ເຫັນ"
ແລະ "ໄດ້ຍິນ" ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ ເມື່ອມັນຖືກປະກາດຊ້ຳອີກໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໄລກ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຕາຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ເຫັນ; ແລະຫຼືຂອງພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ
ເພາະມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ບ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານເຫັນ
ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານຍິນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ" [Matthew 13:16, 17].
ຕາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ກໍເປັນສຸກ.

"ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານແລ້ວ. ແລະບ່ອນມີການຊັກຊ້າໃນການກ່າວຂ່າວສານນັ້ນຊ້ຳອີກ,
ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝກຳລັງສຳເລັດຕາມ; ວຽກງານປົດທ້າຍຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ.
ຈະມີວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຖືກເຮັດໃນເວລາອັນສັ້ນ. ອີກບ່ອນ
ຂ່າວສານໜຶ່ງຈະຖືກປະກາດຕາມການຊົງກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະຂະຫຍາຍຕົວເປັນສຽງຮ້ອງດັງກ້ອງ.
ແລ້ວດ່ານເຮັດຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງທ່ານ." Manuscript Releases,
volume 21, 437.

ສິ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ຊອບທຳ (ໂຢຮັນ) ແລະເພື່ອນຮ່ວມຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ (ທຸດສະຫວັນ) ບ້າຖະໜາຢາກເຫັນ
ຄືການສຳເລັດຜົນຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕົສ
ເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກຈະຖືກສ້ອງແຈ້ງດ້ວຍພຣະສົຣິຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການສຳແດງລົດເດດອັນເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍນັ້ນໃນຜົນປາຍ
ເກີດຂຶ້ນໂດຍການເປີດຜະນຶກແຫ່ງພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ເລືອງຄວາມລອດນັ້ນ ພວກຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ໄດ້ພະຍາກອນເຖິງພຣະຄຸນທີ່ຈະມາເຖິງພວກທ່ານ
ໄດ້ສືບຖາມແລະຄົ້ນຫາຢ່າງພາກພຽນ, ຄົ້ນຫາວ່າ ເປັນເວລາໃດ ຫຼືເປັນເວລາແບບໃດ
ທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຂົາ ໄດ້ຊື້ເຈາງໄວ້
ເມື່ອພຣະວິນຍານນັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ
ສະຫງ່າລາສີທີ່ຈະຕາມມາພາຍຫຼັງ. ແລະໄດ້ມີການຊົງເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາວ່າ
ສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ
ຄືສົ່ງເຫຼົ້າບັດໄດ້ຖືກປະກາດແຈ້ງແກ່ພວກທ່ານໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ດູຜູ້ຊົງຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;
ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ແມ່ນສົ່ງເຫຼົ້າບັນດາທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກເພ່ງເບື້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງຄາດແອວແຫ່ງຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານໄວ້, ຈົ່ງສຳລວມຕົນ, ແລະ
ຈົ່ງວາງຄວາມຫວັງຂອງພວກທ່ານໄວ້ຈົນສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຸນທີ່ຈະຖືກນຳມາປະທານແກ່ພວກທ່ານ
ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຖືກສຳແດງ. 1 ເປໂຕ 1:10–13.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຄົນຊອບທຳ ແລະ ທູດສະຫວັນ ໄດ້ປາຖະໜາຢາກມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່“ພຣະຄຸນ” ຫຼື
ຄຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກເທລົງໃນລະຫວ່າງການສຳເລັດອັນສຸດທ້າຍຂອງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ. “ພຣະຄຸນ”
ນັ້ນ, ຊົງເປັນຄຣິດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຖືກນຳມາເຖິງມະນຸດເມື່ອການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດຜະນຶກ.
ຊາຕານຮູ້ວ່າຊ່ອງທາງໃນການຖ່າຍທອດຄຣິດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ແມ່ນສຳເລັດໄດ້ໂດຍຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໃນພຣະນິມິດ, ແລະ ເພາະສະນັ້ນ
ຄວາມພະຍາຍາມອັນສູງສຸດຂອງມັນ ຈຶ່ງເປັນການເຮັດໃຫ້ສັບສົນ, ກົດໄວ້ແລະ
ບົກບັດແສງສະຫວ່າງທີ່ບິນຈຸຢູ່ໃນພຣະນິມິດ. ແສງສະຫວ່າງນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການຊີ້ບອກຕົວຕົນຂອງຄົນແຫ່ງຄວາມບາບ ເທົ່ານັ້ນ,
ເພາະຄວາມຈິງນັ້ນໄດ້ຖືກບັນທຶກພິສູດໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນໂດຍບັນດານັກປະຕິຮູບໂປເຕສະຕັງທັງຫມົດ
ຕັ້ງແຕ່ຫຼາຍສັດຕະວັດກ່ອນ.

ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນພຣະວິນຍານ ແລະໄດ້ຍິນສຽງດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງດູດດັງສຽງແກ,
ກ່າວວ່າ, ເຮົາເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ຜູ້ຕົ້ນ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ; ແລະວ່າ, ສົ່ງເຫຼົ້າເຈົ້າເຫັນນັ້ນ
ຈົ່ງຂຽນໄວ້ໃນໜັງສື ແລະສົ່ງໄປຍັງເຈັດຄຣິດຈັກທີ່ຢູ່ໃນອາຊີ, ໄປຍັງເອເຟໂຊ, ແລະສະເມຣິນາ,
ແລະເປີກາໂມນ, ແລະທິອາທຣີ, ແລະຊາດິດ, ແລະຟິລາເດນເຟຍ, ແລະລາໂອດິກອຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫັນໄປເພື່ອເບິ່ງສຽງທີ່ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍ. ເມື່ອຫັນໄປແລ້ວ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນຄັນປະທັບຄຳເຈັດອັນ; ແລະທ່າມກາງຄັນປະທັບທັງເຈັດນັ້ນ
ມີຜູ້ໜັງຄ້າຍຄືບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ນຸ່ງເສື້ອຍາວຈົນເຖິງຕີນ ແລະຄາດອີກດ້ວຍສາຍແອວຄຳ. ພຣະສຽນ
ແລະພຣະເກສາຂອງພຣະອົງຂາວດູດດັງຂົນແກະ, ຂາວດູດດັງຫົມະ;
ແລະພຣະເນດຂອງພຣະອົງດູດດັງແປວໄຟ; ແລະພຣະບາດຂອງພຣະອົງຄ້າຍຄືທອງສຳລິດອັນປະເສີດ,
ເໝືອນດັງຖືກເຜົາໃນເຕົາໄຟ; ແລະພຣະສູນຂອງພຣະອົງດູດດັງສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ.
ແລະໃນພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງມີດາວເຈັດດອງ;
ແລະມີດາບຄົມສອງຄົມອັນແຫຼມອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ;
ແລະພຣະພັກຂອງພຣະອົງກວດດັງດອງອາທິດທີ່ສ້ອງແສງໃນກຳລັງອັນແຮງກ້າຂອງມັນ.
ເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍກໍລົງທິພຣະບາດຂອງພຣະອົງດູດຄົນຕາຍ.
ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງພຣະຫັດຂວາເທິງຂ້ານ້ອຍ ຕັດກັບຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ; ເຮົາເປັນຜູ້ຕົ້ນ ແລະ
ຜູ້ສຸດທ້າຍ: ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ແລະໄດ້ຕາຍແລ້ວ; ແລະເບິ່ງແມ່, ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ,
ອາແມນ; ແລະເຮົາຖືກແຈແຕ່ງນະລົກ ແລະແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ຈົ່ງຂຽນສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,
ແລະສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຢູ່, ແລະສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງນີ້. ພຣະນິມິດ 1:10–19.

ໃນຂະນະທີ່ອັດເວນຕິສໄດ້ຍຶດຖືວິທີການແບບ "historicist"

ພວກເຂົາໄດ້ຕະຫຼົກວ່າບັນດາຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດໃນພຣະນິມົດບົດທຳອິດ ແລະ ສາມ ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຄຣິສຕະຈັກສຸດທ້າຍ. ເປັນທີ່ໜ້າເສຍດາຍວ່າ ໃນຕອນທ້າຍຂອງສັດຕະວັດທີສິບເກົ່າ ຊາຕານໄດ້ລົມບົດຕາຂອງອັດເວນຕິສໃຫ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ວິທີການອັນສັກສິດ, ຕໍ່ການປົກປ້ອງວິທີການນັ້ນ, ແລະ ຕໍ່ການປະຕິບັດວິທີການນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາໃນຖານະ "ຜູ້ຮັກສາຝາກໄວ້ແຫ່ງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄຳພະຍາກອນ."

ແມ່ນແຕ່ໃນຂະນະທີ່ວິທີການນັ້ນກຳລັງຖືກລະຫັງໄປໃນອັດເວນຕິສ

ກໍຍັງມີຜູ້ບາງຄົນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ. ພວກເຮົາໃຊ້ປຶ້ມ Story of the Seer of Patmos ເປັນພະຍານຍືນຍັນຄວາມຈິງວ່າ ການນຳບັນດາຄຣິສຕະຈັກທັງໝົດໄປປະຍຸກຕໍ່ປະຫວັດຂອງລາໂອດີເຊຍ ເປັນການປະຍຸກໃຊ້ຄຳພະຍາກອນທີ່ຊອບທຳ.

ຕົ້ນປະເພນີແມ່ນຂໍ້ຄັດຕອນຈາກປຶ້ມນັ້ນທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນປະເດັນທີ່ຂ້ອຍກຳລັງກ່າວເຖິງ.

"ຄວນຈົດຈຳໄວ້ວ່າ ດັ່ງທີ່ປະສົບການຂອງເອເຟໂຊ, ສະເມີນາ, ແລະເບີກາໂມ

ຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຄຣິສຕະຈັກສຸດທ້າຍກ່ອນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ, ດັ່ງນັ້ນ ປະຫວັດຂອງທະຍາທິຣາກໍຈະມີສິ່ງທີ່ສອດຄ້ອງກັນໃນຊົ່ວອາຍຸຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ." Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 69.

Haskell ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ ປະສົບການຂອງສົງຄະນະຈັກທຳອິດນັ້ນຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ ຫຼັງທີ່ລາວໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, "ຈະມີສິ່ງທຽບຄຽງຂອງມັນໃນຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍ."

"ລາວໄດ້ນຳການທົດສອບນັ້ນມາໃຊ້, ແຕ່ທຸກສິ່ງລ້ວນຊື່ໄປຂ້າງໜ້າສູ່ປີ 1843

ວ່າເປັນເວລາທີ່ລາວຈະຕ້ອນຮັບພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຂອງຕົນ.

ສະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ ບັນດາຖືກທຳໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກ." Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 75.

Haskell ກຳລັງກ່າວເຖິງການທີ່ William Miller ໄດ້ກຳນົດປີ 1843

ວ່າເປັນເວລາແຫ່ງການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ,

ແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າສະພາບການໃນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດໄດ້ຖືກຊ້ຳຄືນອີກໃນຍຸກຂອງພວກ Millerites.

Haskell ຖືກຕ້ອງ, ແລະ Sister White ຍືນຍັນວ່າ Miller ຕ້ອງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ John the Baptist.

"ເຫມືອນດັ່ງທີ່ຢືນຢັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາໄດ້ປະກາດລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະເຢຊູ

ແລະໄດ້ຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ ສັນໃດ, ວິນລຽມ ມິນເລີ

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເຂົາ ກໍໄດ້ປະກາດເຖິງການສະເດັດມາຄົງທຳອິດຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ສັນນັ້ນ." Early Writings, 229.

ແມ່ນແຕ່ Haskell ຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກວ່າ ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງ Pergamos (ຄຣິສຕະຈັກທີ່ສາມ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການປະນີປະນອມຂອງຄຣິສຕຽນສາສະໜາກັບການນັບຖືຮູບເຄົ້າລົບ) ນັ້ນ,

ປະຫວັດສາດຂອງ Sardis, ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຫ້າ ກໍໄດ້ຖືກຊ້ຳຄືນອີກ.

"ເຄີຍມີເວລາໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Pergamos

ເມື່ອຄຣິດສາສະໜາຄິດວ່າຄວາມເປັນນອກຮີດຕາຍໄປແລ້ວ; ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ

ສາສະໜາທີ່ເບີກຄືວ່າຖືກຜ່າຍແຜ່ນັ້ນ ໄດ້ເປັນຜ່າຍພິຊິດ. ຄວາມເປັນນອກຮີດໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ

ແລະກ້າວເຂົ້າມາໃນຄຣິດຕະຈັກ. ໃນສະໄໝຂອງ Sardis ປະຫວັດສາດນີ້ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກ." Stephen N. Haskell, Story of the Seer of Patmos, 75, 76.

ສາອຣ໌ສແມ່ນຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງການປະຕິຮູບທີ່ໄດ້ຕົ້ນຂຶ້ນ
ແລະໄດ້ປະທ້ວງຕໍ່ຄວາມຫຼອກລວງອັນເປັນຂອງຊາຕານຂອງລະບົບສັນຕະບາບາ,
ແຕ່ກ່ອນຫຼັງການຂອງພວກເຂົາຈະສຳເລັດ ພວກເຂົາກໍໄດ້ລົງກັບຄືນໄປສູ່ໂຮມແລ້ວ.
ພວກເຂົາຄິດເໝືອນດັ່ງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງເບີກາໂມສວ່າລະບົບສັນຕະບາບາໄດ້ຕ້າຍແລ້ວ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ
ມັນຍັງຄົງມີຊີວິດຢູ່, ຮາສເກວລຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກວ່າ ເທງຄຣິສຕະຈັກເຫຼືອຢູ່ນັ້ນ ມີ
“ແສງສະຫວ່າງອັນສົມຂອງທຸກຍຸກສະໄໝໃນອະດີດ” ສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່.

“ເທງຄຣິດຈັກສຸດທ້າຍ—ຄື
ພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່—ໄດ້ສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັກສະນະທີ່ສົມມາຈາກທຸກຍຸກທຸກສະໄໝໃນອະດີດ.” Stephen N.
Haskell, *Story of the Seer of Patmos*, 69.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່າວແນະນຳວ່າ Haskell ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ
ປະຫວັດສາດທີ່ດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບຕາມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເຈັດແຫ່ງ ນັ້ນ
ໄດ້ສຳເລັດການບັງເກີດຂຶ້ນອີກດ້ວຍໃນປະຫວັດສາດຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ;
ແຕ່ເຂົາກໍຍັດຖືຄວາມຈິງນັ້ນຢ່າງແນ່ນອນ ເມື່ອເຂົາຂຽນວ່າ “ລຳແສງທີ່ສະສົມໄວ້ຈາກທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ” ໄດ້
“ສ່ອງແສງ” ມາເຖິງ “ຄຣິສຕະຈັກສຸດທ້າຍ.” ອິສະຣາເອນບູຮານຖືກຮວມຢູ່ໃນ “ລຳແສງຂອງ” “ຍຸກທີ່ຜ່ານມາ.”
ແລະເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຍັດຖືຫຼັກການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຮັບຮູ້ສັນຍະລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກເຈັດແຫ່ງໃນປະຫວັດ
ສາດຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ແນ່ໃຈວ່າເຂົາໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມຂະໜານກັນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນສັນ
ຍະລັກເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງພຽງໃດ. ຂ້າພະເຈົ້າໝັ້ນໃຈດ້ວຍວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ອີກດ້ານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່າໃນບັ
ນດາປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເຈັດແຫ່ງ, ຄືດ້ານທີ່ພວກເຮົາກຳລັງນຳໄປສູ່.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຄວາມຈິງຂັ້ນໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປຂອງພວກເຮົາ.